

Cumhuriyet'in 100. Yılında Cumhuriyet Temalı Öykü Yarışması 2.'si

Atalarımın Kalan O Efsane

Ben Pamuk bir kediyim. Şu an belki yatağınızda uzanmış bu hikâyeyi rahat rahat okuyorsunuz. Bunu onlar sayesinde yapıyorsunuz. Peki onlar kim? Şimdi sizlere atalarımın öğrendiğim bu hikâyeyi anlatacağım. Bu hikâyeyi yaşayan atam “Yumak” ve o bize nasıl anlattıysa bende size o şekilde anlatacağım.

İzmir'deydim, tarih 15 Mayıs 1919. Birden Yunan askerleri çevremizi sarmıştı. Ben bir kediydim, hemen küçük bir delikten geçip bir borunun içine saklandım. Bu sırada dışarıda olanları izliyordum. Her ne kadar burada bana bir zarar gelmeyeceğini bilsem bile art arda gelen silah sesleri içimi ürpertiyordu. Dışarı çıkıp “Durun!” diye bağırmaı çok istiyordum ama onlar sadece miyavladığımı sanacak ve “Bu kadar karmaşanın içinde bir de bu kediyle uğraşamam.” deyip ayaklarıyla beni kenara iteceklerdi. Ben bu yaşananları yeterince korkunç buluyordum ama bu daha başlangıçtı. 19 Mayıs 1919'da Atatürk Samsun'a çıktı. Ben ise yardım için Samsun'a giden askerlerin yanındaydım, Samsun'a çok yaklaştık. Artık korkmuyordum. Neler olacağını kestiremiyordum ama pek güzel şeyler olmayacağı kesindi. Güçlü bir millet olduğumuzu biliyordum ve tam da bu yüzden hiç korkmuyordum.

Sonraki günler yine silahlar patlıyordu. Bazen durup düşünüyordum bu neden olmak zorunda, insanlar bunu neden yapıyor, diyordum. Olanları anlamak mümkün değildi. O savaşta o kadar çok askerimiz öldü ki... Ben hep yaralı olanların yanına gider onlara moral vermeye çalışırdım. Zıplardım, hoplardım ve onların gülmesini sağlardım. Oralarda herkes beni tanırdı. “İnsan Kedi” derlerdi bana. Yaşananları anladığımı düşünürlerdi. Zaten anlıyordum. Onları çok seviyordum. Kimseye bir şey olmasını istemiyordum. Yıllar yılları kovalamış ve sonunda o gün gelmişti: 24 Temmuz 1923. Savaş bitmişti. Korkmamakta haklıydım çünkü biz kazanmıştık. Bu savaş, bizim kurtuluşumuz olmuştu. Bu nedenle savaşa “Kurtuluş Savaşı” adı verildi.

Savaş biteli birkaç hafta olmuştu ve Atatürk bir karar almıştı ve tabii ki tüm millet bunu hemen onaylamış ve çok sevinmişti. Bu karar ne miydi? Artık ülkemiz “Cumhuriyet” ile yönetilecekti. Bu harika bir şeydi. Artık herkes özgür olacaktı.

Kadınlar seçme seçilme hakkına sahip olacaktı, istediği gibi giyinecekti ve çok daha fazlası olacaktı. Son hazırlıklar yapıldı ve 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet ilan edildi.

Evet, atam "Yumak" bunların hepsine bizzat şahit olmuş. Bu hikâyenin üstünden tam 100 yıl geçti. Düşünün 100 yıl, çok uzun bir zaman. Atatürk sayesinde şu an o kadar çok hakkımız var ki. En başta Atatürk olmak üzere Cumhuriyetin ilanında desteği olan herkese sonsuz teşekkürler! Bize 100 yıl sonra bile bitmeyen bu coşkuyu verdiğiniz için çok teşekkürler!

Başak ÇAKIR Öygp